

god. Den er også god, fordi den for første gang tager med ind, at man skal sørge for, at enlige får et botilbud, og for, at der kommer flere tilbud til de udstødte. Jeg synes, det er for billigt, at fru Tove Fergo undlader at tage positiv stilling til denne lov med henvisning til en finansiering, som hun tilfældigvis er imod. Det synes jeg faktisk er for svagt.

(Kort bemærkning).

Peter Duetoft (CD):

Jeg vil gerne bede fru Tove Fergo gå hjem og læse en rapport, der lige er kommet, som hedder »Legio – vi er mange«, en gennemgang af det psykiatriske systems problemer som oplæg til en informationskampagne, der måske kunne sætte mere fokus på dette her. Det synes jeg fru Tove Fergo skulle gøre, for dér er nemlig de samme konklusioner, som jeg kommer med.

Jeg tror, uden at jeg skal slå mig til ridder på noget som helst, at der vel næppe er mange i dette Ting, der har beskæftiget sig så meget med de sindslidende i de sidste mange år, som jeg har. Derfor ved jeg faktisk, hvad jeg taler om, i den forstand at jeg igen og igen og igen er løbet ind i sindslidende og i pårørende, der påberåber sig, at de ingen hjælp kan få i kommunerne, fordi kommunerne ikke interesserer sig for disse problemer. De er nemlig for få.

Hvorfor tror fru Tove Fergo, at Gentofte som før nævnt vil bruge husvildebarakker? Det er ikke økonomiske kalkulationer, der gør det. Det er da, fordi man ikke har villet sætte fokus på det spørgsmål. Det er ikke et spørgsmål om at lade være med at sige til hinanden, at der ikke er prestige i disse grupper. Vi må jo tage udgangspunkt i kendsgerningerne, og i alt fald jeg har ikke ret meget tillid til, at kommunerne rundt omkring har villet påtage sig denne svage gruppes problemer og forsøge at være med til at løse den. Det har jeg stabelvis af eksempler på, at de ikke vil. Jeg har også nogle gode eksempler på, at nogle kommuner gerne vil; men jeg har stabelvis af eksempler på, at man ikke vil.

Det kan jo ikke hjælpe noget, at vi her går rundt og siger til hinanden, at der er høj prestige, og at det interesserer kommunerne meget, og hvad ved jeg, hvis kendsgerningen er noget andet.

Men jeg synes, at fru Tove Fergo skulle gå hjem og læse den rapport, som jeg omtalte, for dér står faktisk ganske mange gode konklusioner, og dér har man talt med både politikere, pårørende, sindslidende og kommunalfolk, og

så skulle hun prøve at træffe nogle konklusioner ud fra den læsning. Det tror jeg ville være meget godt.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Det er til hr. Bruno Jerup, der ville have yderligere dokumentation, og jeg skal gøre det helt klart. Det kan læses i en undersøgelse foretaget af Institut for Psykiatrisk Demografi i Århus, at mellem halvdelen og tre fjerdedele tidligere har været indlagt på en psykiatrisk afdeling. Altså: Mellem halvdelen og tre fjerdedele har været indlagt på en psykiatrisk afdeling, og så er der sat diagnose på nogle af dem. 8 pct. har den mest alvorlige psykiatriske diagnose, man kan tænke sig, diagnosen skizofreni, og 12,5 pct. er blevet indskrevet på herberger og forsorgshjem inden for 24 timer umiddelbart fra en psykiatrisk afdeling.

Vedrørende hr. Bruno Jerups tale om, at kommunerne ikke vil påtage sig dette ansvar, vil jeg sige, at det i første omgang er det nære fællesskabs forpligtelse, og det er jeg sikker på at kommunerne vil leve op til.

Med hensyn til Venstres holdning til selve lovforslaget skal der ikke være nogen tvivl om, at vi vil stemme for det – selvfølgelig vil vi det. Der er forbedringer på nogle områder, men ikke i det omfang, vi kunne ønske os. Vi synes, at vi lige så godt kunne have gjort det rigtig godt, når vi nu alligevel skulle gøre det, men vi vil selvfølgelig stemme for lovforslaget, for der er nogle forbedringer i det.

Socialministeren (Karen Jespersen):

Det glæder mig, at det ser ud til, at vi kan slutte behandlingen af forslaget her med en tredje behandling med forhåbentlig enstemmig tilslutning, fordi der er tale om klare forbedringer.

Fru Tove Fergo spurgte mig på et tidspunkt, om der var tale om skjulte økonomiske tilskud til Københavns Kommune. Det er der selvfølgelig ikke, i og med at vi fastholder den finansiering, der allerede er gældende i dag.

Men vi står i en situation, hvor den indsats, der er sat i værk, faktisk virker. Vi har nogle meget positive tilkendegivelser om, at vi er i gang med noget, der virker, også i Københavns Kommune.

Derfor vil det være betænkeligt at gå ind og ændre finansieringen på en måde, der betyder, at en kommune fra at få 75 pct. refunderet selv skal betale hele udgiften ved denne indsats, når